

komotiva je nesrečneža potegnila pod sebe in ga popolnoma zmečkala. Bil je najbrž takoj mrtev. Nesreča se je pripetila morda radi tega, ker si je bil potegnil Šolinc kapo popolnoma po ušesih, da bi jih varoval pred mrazom in radi tega ni čul vlaka, ki se mu je bližal. Mogoče je tudi, da mu je v nesrečnem trenutku tik železnega tira v temi spodletelo in je tako nesrečno padel, da je prišel pod lokomotivo.

Cigani — roparji. Cigana Müller in Seger sta dne 17. septembra t. l. orepala Fr. Draušbacherja na cesti med Mislinjem in Pamečami pri Slov. Gradcu za 7 kron 10 vinarjev, tobak, pipo in steklenico zdravila. Celjski porotniki so obsodili oba cigana na 10 let težke ječe.

Dopisi.

Od Sv. Ruperta v Slov. Gor. Dragi „Štajerc“! Po dolgem poterpežljivem prenašanju smo vsekakor primorani, pritožiti se onim, ki ljubijo pravico. Ni bilo nas še slišati v pritožbi — a sedaj prosim izvenrednost že sama ob sebi svojega plačila. Ni bilo tudi tukaj še gospoda, kateri bi bil le po oblačilu podoben duhovniku, kakor je žalibog to sedaj. Pač se spominja zdaj Roperčka fara miroljubnega starca, poprejšnega župnika, kajti prišel je drugi in to je sedanjemu burnokervni gospod Pajtler, kateremu pa ni za mir, njegov duh je zamaknjen globoko v politiko in v posvetno bogastvo. V posojilnici pri Sv. Lenartu z trepetajočimi rokami zлага skupaj svoj zaklad božji namestnik sam, kot uradnik za svoje ovčice. Na prvo zahtevanje kupiti mu je morala fara prostor, da se je postavil na njega hlev za živino. To si je dal postaviti na gričku tik zadnjih cerkvenih vrat, kjer je videti, da bi se lahko gnojnica dol k cerkvi cedila. Ob enem naložilo se nam je drugo breme, to je za novo šolo, katera je veljala okoli trideset tisoč goldinarjev. Stara šola bila je veliko let dosti prostorna, ker pa smo ubogi Roperčani že tako težko pogrešali teater v mili naši dolini, porabiti se je morala stara šola za teater, katerega je z velikimi zaslugami ustanovilo naše sedajno duhovstvo! Tako tedaj ljubi faran, ako hočeš kaj videti na svetu, idi v teater — ako sodiš pametno, sprevidiš takoj, kako se predstave imenujejo in rekel bodeš: Te čudodelne predstave pod vodstvom duhovnikov imenujejo se norčevanje svetnikov, razven Herodeža, isti menda ni svetnik. — Kaj še več stori za nas gospod župnik? V prvi vrsti hudo preklinja! Ali ni res? Gospod župnik, koliko hudičev, satanov, ravbarjev, falotov, ste morali na uboge farane nakričati popred, ko vam naznanijo, ali vsaj sami spoznate, da vas mora že biti in vas je fara sita do ušes. O hiši, katera je poštena, kjer otroci v strahu starišev pošteno živijo in kjer slišiš pobožno moliti, govore župnik, da je hudičeva hiša, kjer se pa najde zares sam napuh in strast bogatina, ta le je župniku blaga hišica. Za sv. misjon je pripravljaj neke može tako-le: „Hudiči, faloti i. t. d., ki hodite k drugi cerkvi, tam lum-

pate!“ Pač težko vidiš enega teh občanov, da bi kak krajcar v gostilni izdal. Pomisliti je pa, kdo naj bi bil tako neumen, ako stanuje pri lepi glavni cesti in bi šel rajše do kolen v blato, ko ima bližnja pot k drugi cerkvi. Ali se pa ne obhaja povsod enaka služba božja? Mislite pa morebiti gospod župnik, da žene ljudi veselje k Vam? Mislite, da sliši pravi katoličan rajši grozno kletvico in šinfanji mesto pridige, ktere pa še žalibog od Vas spodobni nikdo slišal. Ni se toraj čuditi, ako se že stari možje pogovarjajo, bolje je ostati doma, kot ednako poslušati. Ko prinese nekoč žena k krstu otroka, j kričal župnik ves besen nad njo, kaj se mešate „ksindl“, to so sami hudiči i. t. d. Pomisliti je, ali ta nedolžni otrok ni bil človeško bitje, in ako bi ga ta žena ne nesla k krstu, gotovo bi ga morala nesti druga. Kako se je godilo drugi ženi? Župnik ni kerstiti ni hotel, rekel je, da je prepozno, tako j morala domov prav daleč in drugi dan otroka zope prinesti. Ali bi bilo prav, ako bi bil otrok tačas bre kersta umrl, kajti smrt ne razume, kaj je pozno ali za časa. Ko pride mož po spovednika svoji ženi gospoda močno zaboli, zato jezno vpraša: Kaj j fal?“ Ko je to spoved nerad opravil, govoril je bolnici: „Saj še ta baba ne bo umrla!“ Dogodilo s je še nekaj bolj žalostnega, ko je prišel mož p spovednika neki 20-letni umirajoči deklici. Ker p je Ragöznica precej daleč, ni našel pomoči; mora je iti v tujo faro k Vurbergu, a tudi ta gospod bre dovoljenja domačega ni šel, zato gre še v tretjo faro k Sv. Barbari. Toda ta gospod je prišel na pol pota ko je prišlo poročilo, da je reva že umrla. V posojilnico pač pride gospod, naj si bi bilo še najslabše vreme in daleč; tam se je pa v gostilni še po polnoči s kmeti zaradi politike prepiral. Ako je pokazal moč telesa, je naš gospod župnik povsod pripravljaj rekoč, kdo se gre ž njim poskusiti. Ah grozni pa j srd na „Štajerca“. Ta le mu kri razgreva in cel možgane tako, da je še celo na pokopališču pred odprto jamo nekega 80 letnega starčka, v svoji strošeni pridigi moral govoriti o „Štajercu“. Pikati je mora še celo tu mirne ljudi in žalosti ihtečega, za očeton žalujočega sina; grozni napuh in sovraštvo še tuka nista mirovala. To je res kaj strašnega. Ali sme ali zamore drugi človek kaj ednakega uganjati, ako bi bil vsaj pri zdravi pameti? Radovedni smo teda gospod župnik, kaj bode porekla škofijska oblast ako se to izve? Silno je burkala kri gospodu o času volitev, ni vedel, kje da je, kam naj vse let da se pridobijo somišleniki. Kdor se je dal o sladkih besed nagovoriti, pomisli le malo besede, ktere je sam izrazil tvoj izvoljenec, govoreč z kmetom „Če temu prodamo posestvo, pa pride na nje drug gospodar!“ Kaj ne, goreče srce za kmečki stan volil? Le tako delaj naprej, tedaj boš vsaj še na dalje norec ostal. Ako greš k pridgi župnika, sliši po navadi: „Štajerc“ je hudič in kateri „Štajerca bere, je hudič. Gotovo pa Vi gospod župnik, tudi „Štajerca“ berete!!! Nič mu ne bodete prizadeli, ako

ravno bodete še tako na prižnici mlatili, misleč, da pada po njem, kajti lastnosprevidnih resnic ne bodete vi in nikdo drug ljudstvu prikriji. Škoda pa je, da „Štajerc“ ni že davno izhajal, da ne bi bilo imelo naše ljudstvo edino le sebičnih, za svoj žep si prizadevajočih farških spisov in časnikov. Gotovo bi že potem bil davno popred zvedel zaslepljen kmet, kakšno perje da imajo oni ropni ptiči, ki se brez dela in truda od njega tako debelo pitajo. Naš gospod župnik pa računil le iz usmiljenega srca za pokoro pet goldinarjev, kar poprej nobeden, za pokoreb je plačal kmet pred kratkim sto in dve kroni in seveda še nekaj helarjev, plačati je celo za vodo, katero poškropi župnik po ženi, kadar gre k pelavanju, 25 krajcarjev. Ljubi „Štajerc“! Ako slišiš tedaj dandanes iste klice: vera je v nevarnosti, vera peša, potem si lahko iz tega dopisa razsodiš, ali so gospodje v dolgih suknhah temu krivi, ali so pa temu krivi farani. Ko je nedavno nekdo izmed faranov v „Štajercu“ omenil, da je župnik le prijatelj bogatina, da pa ne mara ubozega kmeta (izvzemši njegovih denarjev, klobas in pa njegovega mošta), bilo je to malo, a popolnoma resnično. Vendar pa je mislil gospod župnik vse zidovje v farovžu in v cerkvi z glavo podreti. Kar po korporalsko je zapovedal občini, v kateri je slutil dopisnika, naj prekličje. Vedite gospod župnik, kdor resnico prekličje, ta laže! Ker pa se je nahajal v odboru iste občine veliki prijatelj farovža, kateri pa je sedaj že Vašega zapovedovanja sam popolnoma sit, se je ta možiček osrčil in pisal v „Fihposu“ pismo, da ni tako in da obžaluje gospoda župnika. Nekateri drugi odborniki pa so mu podpisali, ker niso vedeli, kaj je komponiral (sestavil) on. Koga pa bodete sedaj primorali, da bode tako neumen in o tem našem dopisu preklical in — lagal. Častiti gospod župnik, no, pa popravite vi, ako imate pogum. Povemo pa Vam že sedaj, da še pride, ako bodete le eno besedico lagali, še mnogo mnogo več od Vas. v svet. Ne mislite si, da smo zares samo Vaši sužniki in da smete Vi z nami storiti, kar se Vam poljubi. Ako pa Vas ta huda bolezen ne bode pustila, ako se ne bodete poboljšali, morali Vas bodemo še z drugimi mažami mazati. — Neustrašeni farani. (Opomba uredništva: Tukaj sledi več podpisov.)

Od Hebne peči. Ljubi „Štajerc“! Gotovo se boš smejal, če ti povem, da te tudi pri nas ne vidijo radi klerikalci. Ker pa te bere že več kod 200.000 ljudi, te naši nasprotniki z vso silo ne bodo mogli zatreti. Saj pri nas ni veliko takih, da volijo s klerikalci, če dobijo en „glažek kolmažovega“. Volitev pa z vero nima nič opraviti, si rekel ti — in tako je. Vsaki človek ti mora to verjeti, kateri nima tako trde glave, kakor je Hebna peč, Za danes ti pošljemo mi naprednjaki samo najsrčnejše pozdrave!

Iz Koroškega: (Deželnozbornske volitve) Deželnozbornske volitve so se, hvala Bogu na Koroškem končale in s ponosom smemo reči, za napredne kmete zelo dobro. Čeravno so se trudili župniki in kaplančki noč in dan, so vendar imeli prav malo

uspeha posebno med Slovenci. V 12 volilnih okrajih se je izvolilo v kmečki 3. kuriji 15 poslancev. Nemški kmetje so dobili 3 klerikalce, namreč duhovnika G. Weiss-a Dr. Pupovac-a in kmeta Kramp-l-na; mi Slovenci, ki volimo v kmečki kuriji 8 poslancev, smo poslali, čeravno nehoteč jednega samega klerikalca v zbornico, kateri bo rešil „katoliško“ reč propada. V splošni 4. kuriji so se izvolili vsi 4 naprednjaki. Za kmečko 3. kurijo so volili slovenski volilni okraji: Okraj Celovec in Borovlje: Franc Kiršner, posestnik in bivši deželni poslanec na Žihpoljah (1072 glasov) in Anton Wieser posestnik in župan v Škofjem dvoru (1042 g.) Klerikalci so imeli le 575 oziroma 606 glasov. Okraj Velikovec in Doberlaves: Valentin Plešivčnig posestnik na Ledu (594 g.) Njegov nasprotnik, že dobro znani vikar Val. Podgore je dobil 575 glasov. Da je imel propadnik duhoven Podgore, toliko glasov, se je dolžen zahvaliti župniku Frajberju v prvi vrsti pa svoji spretnosti, kot izvežban „agent“. Ta gospod teče vsako sredo po Velikovcu in kupuje od kmetov žito za klerikalno gospodarsko zadrugo v Sinčivasi. Naj živijo slovenski kmetje velikovskega in drobolskega okraja, kateri se niso bali tega „agenta“ in njegovih podrepnikov, ter so si raje zvolili kmeta, kateri jih bo gotovo dobro zastopal v deželnem zboru! Okraj Beljak — Sv. Paterjan in Rožek si je izvolil naprednjaka kmeta M. Oraža 861 glasov, državni poslanec in župan v Venrbergu, in g. Jože Huber-ja 860 g. župan v Rautu. Klerikalci so si priborili samo 597 oziroma 555 glasov. Okraj Pliberk in Železna Kapla, je izvoljen France Grafenaver 709 glasov, Janez Edlmann je dobil 144 glasov; veliko volilcev tega okraja je volilo tudi še druge napredne može. Okraj Trbiž in Podkloster; kmetje tega okraja so si izvolili naprednega, liberalnega Dr. M. Abuja 430 glasov. Ta gospod je zastopal ta okraj že v jednom prešnjem tečaju, izvrstno. „Volite z nami, Bog je z nami, mi bomo skrbeli za Vas.“ kričali so klerikalci pred volitvami, in glejte, Bog ni bil z njimi, ampak z nami, ker vsevedni Bog ljubi odkritosrčnost in pravico, pa ne zavijače in krivice. Kmetje, bodite pri vsaki volitvi previdni, kakor pri zadnji, in boljši časi Vas čakajo! Toraj 4 klerikalci bodo varovali v deželni zbornici klerikalstvo, naprednjakov je — 38. Koroški Slovenci so se prebudili. Bog daj, da bi se to zgodilo še drugod.

Izpred sodišča. Črešnjevski župnik, njega stara mati in „Micika“. Dne 10. t. m. se je vršila pred okrožnim sodiščem v Mariboru jako zanimljiva obravnava. Stvar je sledeča: Gospod župnik Janez Sušnik pripeljal je že iz Dobovec, kjer je bil naseljen kod kaplan, neko mlado Miciko, katera mu je uže ondi vse potrebno stregla, posteljo popravljala, rože zalivala i. t. d. Stara mati g. župnika tukaj tega razmerja ni trpela in bila je vedno vojska v farovžu. Stara mati imela je vedno ojstre oči in je na vsak način hotela to zvezo zatreti, ali bilo je zastoj.

Vsa jeza, žalost in britke materine solze niso pomagale, kajti g. župnik imel je preveliko ljubezen do bližnjega. Zaradi ojstrega postopanja je g. župnik mater večkrat kaznoval, kakor se je mati večkrat pri sosedih jokaje pritoževala. Neko jutro pritožila se je mati pri sosedih in med drugimi tudi pri nekemu Špragerju, da jo je sin na predvečer zaradi „Micike“ kaznoval, jo v neko izbo zaklenil ter trpinčil, da je resnično krvavela. Stara mati je soseda Špragerja, katerega je vedno jako spoštovala, prosila, naj jo pelje k sodnji ter ji pomaga, da sina toži. Sprager te prošnje in želje ni uslišal in 80 let stara mati se je sama podala na pot; — slaba pot pa in deževno vreme pa sta slabo mater prisilila, da se je morala vrniti. Pri tem je stvar ostala. Po preteku časa pa se je vendar Šprager dolžnega čutil ter je državnemu pravdnistvu stvar naznanil. C. kr. državno pravdnistvo je o tem preiskavo vpeljalo; ker je pa med tem mati umrla, se je preiskava zaradi pomanjkanja dokazov ustavila. Manjkalo je glavne priče. Župniku je šlo za vrat in namesto da bi bil prav miren in zadovoljen, tožil je Špragerja zaradi razžalenja časti in celo zaradi hudodelstva obrekovanja. Pri obravnavi v Slov. Bistrici je prvi sodnik Špragerja, kateri se je prav mlačno zagovarjal, obsodil na 8 dni zopora. Šprager je uložil priziv in pretresala se je stvar prav na tanko 10. t. m. pri otožnem sodišču v Mariboru. Obtoženca Špragerja, kateri je osebno prišel k obravnavi, je zastopal dr. Mravlag, tožitelja župnika, kateri ni imel poguma priti osebno k obravnavi, zastopal je znani bistroumni dr. Pipuš. Obravnava se je razvijala jako zanimljivo, prebrali so se mnogovrstni zapisniki, prišli so zanimljivi dogodki na svetlo in bili bi se župniku lasje ježili, kakor še nikoli, ako bi bil osebno navzoč. Pa gospod je slutil, da stvar jako smrdi in je raje izostal; kajti take dogodke in tako jasne dokaze z lastnimi ušesi slušati, tega bi župnik gotovo ne prestal, če ravno je žiljav in hud, da ga ni hujšega. Špragerjev zagovornik dr. Mravlag, je natančno dognal in dokazal, da je Špragerjeva obdolžitev celo opravičena in resnična. Župnikov zastopnik dr. Pipuš je v dolgo trajajočem dolgočasnem govoru z vso silo hotel dokazati, da ga ni boljšega človeka, kakor je župnik. Sodni dvor je spoznal Špragerja celo nekrivega ter obsodil župnika Sušnika v plačilo vseh ogromnih stroškov. S tem je končno dognana stvar, na katero je bilo veliko oči napetih. Radovedni smo in videli bomo, kaj neki reče „Slov. Gospodar“ čez to. Kdor se še ne spominja nesramnega članka v „Slov. Gospodarju“ dne 9. oktobra t. l., št. 41, kateri članek izvira seveda iz strupenega peresa župnika Sušnika. „Slov. Gospodar“ je prečasnó vpil in juckal v omenjenem, od župnika Sušnika izkovanem članku. Pri tem, ko župnik Sušnik v članku nesramno blati in obrekuje dva stara farana, predrzno sam sebe hvalizuje kod „vrl in neustrašen mož“. Oj ti vrl in neustrašen mož, za danes molčimo ter se držimo ravno le tistih misli, katere je izrazil župnik Sušnik v „Slov. Gosp.“ dne 9. oktobra t. l. Župnik

Sušnik pravi namreč: „Za sedaj je on (namreč Kresnik) utekel obsodbi, pa prepričan naj bode, drugo se mu ne bode nič več posrečilo, ker bomo na tega ‚narodnjaka‘ in ‚kmetskega prijatelja‘ imeli bolj pozorne oči še, kod dosedaj in ga pokazali v pravi luči celemu svetu.“ Mi pa pravimo — Sušnik. Res je, da resnica vedno zmaga, zagrinjalo se je odmaknilo in prihodnost bode razsvetila jako zanimljive dogodke in reči, da bode svet strmel, kakovi junak je župnik Sušnik. „Slov. Gospodarju“ pa povemo na ves glas, da sme ponosen biti na take pristaše svoje, kateri so v nadlogo ljudstva in nečast častitemu duhovniškemu stanu. Župniku Sušniku še pa izjavimo, da je „Štajerc“ voljan sprejeti vsak popravek, da ne bode pa „Slov. Gosp.“ kakor že večkrat, kvasil, da „Štajerc“ nima poguma, sprejeti Sušnikovih popravkov. Radovedni smo, ali se bodejo vendar enkrat odprla ušesa in oči velečastitega škofijstva, ali je istemu ljubši presvetleni Sušnikov značaj ali nedolžna krščanska črešnjevka fara sv. Mihaela. Obžalovali bi, ako bi se vresničile župnikove trditve iz prižnice, ob času, ko so značajni farani iskali pomoči pri škofijstvu zoper predrzno postopanje župnikovo. V jezi in togotenju je župnik na prižnici žugal: „Vi me hodite k škofu tožit, pa ne bode te nič opravili, škof so mi vse izpovedali in rekli: „Vi gospod župnik le delujte tako naprej, kakor ste začeli, vi ste edino sposobni za Črešnjevce, dal bi Vam še boljšo faro, pa vas za Črešnjevce potrebujem.“ V priložnosti je kričal župnik na prižnici: „Jaz se ne bojim nikogar, ne kanonika, ne škofa, tam je kanonik gospod, tam pa škof, tu pa jaz, jaz ne stopim korak nazaj.“ Častiti priljubljeni knezoškof! Ali ste Vi to rekli? — Mi mislimo da ne, ako bi pa bilo res, obžalovali bi, da bi s tem jako trpela in hiralala Vaša dozdajna priljubljenost in udanost pri ljudstvu. — Nekaj pa nam je dvomljivo; namreč to, da se o stvari nič ne krene. Mi stavimo naše premoženje, ako nam kdo dokaže, da je župnik Sušnik nekje posloval kot duhoven na fari v miru s farani in občani; povsod je spravil vse navskriž, tako, kakor tu. Stavimo pa tudi ravno tako, ako se nam dokaže, da je naša občina ali fara nekaj živela v najmanjši razprtiji z duhovščino, temveč v največji zastopnosti. Poprašajmo toraj, kje leži vzrok. Nikdar pa še ni bilo tako razdraženo ljudstvo, kakor ravno v zadnjem župnikovem poslovanju, v kakšen štadium pa še razmerje stopi, bode prihodnost pokazala. Izključno tako ne more ostati, tedaj pride do ojstre skrajnosti, ker dalje se krščansko in narodno ljudstvo ne pusti več po nedolžnem trpinčiti. Merodajni niso posamezniki, kateri se lahko preštejejo na prstih ene roke, grozna večina pa je enih misli in edina. Javno in jasno se vidijo od dne do dne žaloštni nasledki na krščanskem in narodnem polju, župnikovega sadu. Naj se stori kar in kako se hoče, mi samo vidimo da je težavno, pa kolikor vrlh g. duhovnov, kaplanov in župnikov žaluje in hira na kazenskih postajah (štrafpoštah) kam jih je knezoškofijska moč in oblast obsodila, med katerimi pa so gotovo sto odstotkov manj zakrivili ka-

kakor tukajšni terorizator, in to mogoče iz teh vzrokov, ker so prvi imeli toliko poguma in poštenja, škofijskemu sodišču svoje zakrivljene pogoške in slabosti odkritosrčno izpovedati, pri čem se je pa župniku Sušniku doslej posrečilo da je škofijstvu ali vse utajil, ali pa predrzno v največi ironiji spreobrnil. Mogoče bi bilo, da ima celo škofijstvo pred njim strah; mi strahu pred župnikom gotovo nimamo. Mi upamo, da te besede niso glas v zrak, temveč da najdejo uspeh na pravem mestu. Mi smo terpeli 5 let in sicer v ljubo častiti duhovščini; ako pa še zanaprej vendar zapazimo, da se nam od vsih strani klubuje, potem bomo našli pot, ter vedli, kam in kako bomo postopali. Upirali se bomo kakor zmiraj na golo pravico in resnico, zaničevali bomo laž. Pravica in resnica ste vsikdar in bodete gotovo tudi tukaj zmagale. Upajmo na dober in miren izid! — Živimo ja v dvajstem in ne v štirinajstem stoletju. Vesele in zdrave sv. božične praznike, novorojeno sveto dete se nas bode gotovo usmilo in nas rešilo vsih nadlog. Črešnjevčani.

Razne stvari.

Zopet konzum ki je šel rakom žvižgat. Hitro propadajo ti klerikalni konzumi, jako hitro. Drug za drugim izgine. Zdaj je pogorel zopet konzum v Tuhinji v kamniškem okraju na štajersko-kranjski meji. Tudi ta konzum so ustanovili duhovniki, tudi pri njem so obetali kmetom zlate gradove. Z velikim navdušenjem je šla dubovščina v boj za ta konzum, a vendar ga ni Bog „požegnal“, on ni svoji usodi utekel. Se dičnega Smolnikarja brat, ga niti z lurško vodo ni mogel oteti, konzumu ne da nihče več ničesar na upanje, niti ne najnovejši cestmojšter in podpredsednik doma — Žargi. Po dolgem, prav klavernem hiranju je „Gospodarska zveza“ odločila, da bode treba konzum v Zgornjem Tuhinju ozdraviti. Ozdravil se je tako, da ga — ni več. Zopet je toraj šel eden od klerikalnih konzumov žvižgat. Odkritosrčni priznamo, prehitro. Konzumi crkajo tako naglo drug za drugim, da bodo kmalu popolnoma izginili. S tem nam odide izvrstna snov in zato prosimo klerikalno stranko, naj poskrbi, da bodo konzumi počasneje propadali, da bodo med posameznimi propadi teh zadrug primerni presledki. No dragi kmet, ako še ti propadi teh klerikalnih zavodov niso že prižgali celo fabriko sveč, ki bi ti svetile na pravem potu, potem vedi, da smo zvedeli že zopet in sicer od treh drugih konzumov, v katerih je začelo v zadnjih tednih ob prilikah letnih računov grozovitno po — klerikalstvu smrdeti!!!

Zima in ptiči. Letošnja zima je jako hitro in nepričakovano prišla nad nas. Čeprav je zadnje dni nekaj odpustila, bomo vendar zopet v kratkem čutili njeno britkost. A bolj še jo bode čutila živina in posebno uboge ptičice. Zmrznjen sneg bode zopet pokrival zemljo in uboge ptice bodejo trpele zopet glad. Glad pa boli ravno tako stvar, kakor človeka. Glad je tisti gospodar sveta, kateremu se mora vklan-

jati vsako bitje, seveda tisto najbolj, katero ne ve govoriti in prositi. Dragi kmetje, ravno sedaj o Božiču, ki si pač tudi vsaki siromak privošči kaj boljšega, ravno sedaj, ko bi se rada veselila vsaka stvar prihoda Nebeškega Odrešenika, je prišel čas, da ne smemo pozabiti naših milih ljubeznivih ptičic. Draga gospodinja, vrži njim, kar ti ostane v kuhinji, naj se tudi nasitijo, dragi gospodar, privošči njim drobtinice ki ostanejo od kruha, in videla bodeta, da Vam bodejo ta bitja, ki ravno tako čutijo mrz in glad kakor vidva, to malo božično darilce stoterokrat povrnile s tem, da vam bodejo v spomladi obirale gosence in drugo mrčes. Ako imata sočutje s temi božjimi stvarcami, vam bode Bog to stoterokrat povrnil. Bog vé kje so pri tej važni zadevi naši favorži? Gospodične v marsikaterem farovžu pečejo za Božič sladke potice, marsikatera stvar mora storiti smrt zato, da se ž njo okinči že preoblažena miza „gospodov“, vse je veselo, samo uboge ptičice ne dobijo ničesar. Draga mladina, dragi otroci, posnemajte naše vrle napredne učitelje, poglejte, kako vas ti lepo učijo, da ne smete loviti ptičic, temveč, da jim morate koliko mogoče v sedajnih mrzlih dneh postreči z drobtinicami, z odpadki itd. Ubogajte jih, saj bodete imeli dovolj veselja, ko bodete videli, kako zadovoljne so ptičice, te božje stvarce, tudi z najmanjšem darilcem. Podarite jim majhno božičnico in tudi vi vsi, jo bodete dobili prej ali slej od nebes!

Oddaja gozdnih drevesc. V svrhu pogozdovanja oddajajo se od državnega gozdnega vrta v Celju eden milijon različne vrste iglastih drevesc po nasledni ceni in sicer velja: 1000 komadov 3-letnih smrek (presajenih) 5 K, 1000 komadov 3-letnih smrek 4 K, 1000 komadov 2-letnih mecesnov 4 K, 1000 kom. 2-letnih belih borov 3 K. 1000 komadov 2-letnih črnih borov 3 K. Kdor hoče ta gozdna drevesca sprejeti, mora se javiti pri c. kr. okrajnem gozdarskem nadzorstvu v Celju in sicer za pomladno pogozdovanje najdalje do 31. januarija, za jesensko pogozdovanje najdalje do 15. septembra vsakega leta. Neimovitim gozdnim lastnikom oddajajo se gozdna drevesca brezplačno, to je: povrniti se morajo le stroški za izkopanje, zavitek in prevoznjo. Na prošnjah neimovitih lastnikov (vse brez koleka, štampelna) mora občinski urad izrečno potrditi njih neimovitost. Natanko naj se napovedo število in vrsta zahtevanih drevesc, naslov prošnjaka (pošta ali železnična postaja), kamor se drevesca naj pošljejo.

Iz deželnih zborov. Deželni zbori na Štajerskem, Češkem, v Galiciji, Solnogradu in v Šleziji bodejo začeli zborovati dne 29. decembra tega leta. Dne 19. se je odprl Nižje-Avstrijski dne 20. Moravski deželni zbor. Dne 22. se je pričelo zborovanje v deželnem zboru Gorica, Vorarlberg in Gornje-Avstrijsko. Kar se tiče drugih dežel, še se ni v tem oziru do sedaj nič določilo.

Novi vojni minister. Dosedajni vojni minister, Krieghammer je od svoje službe odstopil. Na njegovo mesto je imenovan Henrik vitez Pittreich.

Blaznik v peči. V blazniški oddelek graške bol-